

Distansritt är en spännande sport vars popularitet växer för varje år. I flera europeiska länder är distansritten en mycket populär ridgren som vuxit om flera av de gamla klassiska disciplinerna i fråga om antal utövare.

”-Att fullfölja är att segra” är distansens devis och det är sannerligen en utmaning att träna och därefter tävla sin häst så omdömesgillt att den klarar mil efter mil och tävling efter tävling utan att bli utesluten.

Ritterna går genom all sorts terräng vilket gör att du får se en unik del av Sverige varje gång du tävlar.

Vare sig man rider långa eller korta ritter så vill man ha en uthållig och hållbar häst.

Av: Carina Sandberg

Distans – kanske något för dig?

Åsa Nyström på Discovera ox (f.-99) och Carina Sandberg på Rioja C (f. -98), här precis före start.

Simlångsritten 23-09-2006

I slutet av september var jag, Carina Sandberg på Rioja C och Åsa Nyström på Discovera ox och red en Clear round Distans 45 km nere i Halmstad, Simlångsritten.

Efter att tidigare ridit i klass prova-på först Karolinerritten och i våras Ekelundsritten, kände vi oss redo för denna. För att få starta tävlingsklass måste du ha klarat av en Clear round, vilket vi gjorde – härlig känsla!

Skillnaden på denna från tidigare ritter förutom att den var längre, så var det klart tuffare. Det var också en veterinärgrind inlagd efter 3 mil och en paus på 30 min. Vi hade även Hinknissar, familjen Svensson som bestod av Camilla, Christer, Isabell och Philip. Dessa hade vi inte klarat oss utan.

Hästarna drack inget direkt före pausen (Rioja drack något), men det är ändå viktigt att erbjuda dem + att vi svampade dem. Det var ju en härlig solig dag och ca 25 grader varmt.

Hästarna svettades en hel del i början. Även vi behövde tanka oss själva så våra Hinknissar var värda sin vikt i guld.

Alla i vår klass startar samtidigt, vi var totalt 10 st så det är lite roligt att hela klungan kommer iväg. Nu går det oftast lugnt till och alla travar först i ett ganska jämnt tempo. Här ligger Rioja gärna på lite eftersom hon gärna vill ligga först och det gör hon ett ganska bra tag.

Banan de tre första milen gick mycket uppför, första backen var väldigt lång och brant. Detta tog givetvis en del på hästarna men de kom snabbt in i flåset, likaså vi.

Våra hästar (Rioja och Discovera) går bra ihop och vi försöker hålla ett bra jogg-tempo i trav.

Här möter våra Hinknissar Christer och Philip upp oss längs sträckan med vatten. Vi passar även på att blöta hästarna.

Banan går på grusvägar som tyvärr är väldigt steniga, mer än vad jag egentligen vill trava på. En del, speciellt då långdistansarna har sula på sina hästar. Det är något vi får tänka på till nästa gång.

Stress på fel ställe

När du kommer till Veterinär-gaten så har du 20 min på dig att infinna dig och ta pulsen. Vi gick in efter 15 min. Vi tog själva pulsen innan som då var 42, när vi kom in skiljdes hästarna åt och Rioja stressade upp sig rejält, stod inte still, galopperade på stället. Pulsen skenade upp till 60 som är max vad de får ha. Nu klarade det sig men jag blev något orolig att hon inte skulle gå igenom då. Hon var något tom i magen dessutom så det räcker inte med gräs, utan gärna ge dem betför i pausen. Vi lär oss hela tiden. Efter pulstagning så har du 30 min paus.

Vi försökte äta lite själva men det var som ett lock i magsäcken, jag kunde knappt svälja, det var likadant för Åsa.

Den sista sträckan skulle vara ganska plan, men aj så stenig. Discovera trampade på en sten och fick ont, hon haltade. Vi red då på en banvall, Åsa sprang här någon km så Discovera skulle bli avlastad. Då gick hon helt rent. Nu hade vi bara ca 8 km kvar så Åsa hoppade upp. Vi skrittade där det var nerför och stenigt, annars höll vi trav och det gick bra.

Fräscha hästar vid målgång

Vi tog oss i mål och vi klarade veterinärkontrollen. Rioja blev lite stressad igen men höll pulsen i 52 (hade det inte varit för stressen hade den varit lägre). Magen och vätskan var bra. Heller inga problem med rörelser eller ömhet i rygg.

Rioja var helt torr i målgång, inte ens våt under sadeln så veterinären undrade vad vi hade gjort – åkt transport...

Discovera klarade sin puls galant, 40 – alltså vilopuls och lägst av alla deltagare utav 90 st!

Pulstagning mm. Närmast i bild Åsa och Discovera, jag och Rioja längst bort. Lite problem här att stå still för oss. Det var 4 st veterinärer och mycket folk. Vi fick gå åt två håll vilket gjorde Rioja stressad, kompiserna kom för långt bort i allt vimlet.

Mage och västska en 1.a på men inga problem. Hon markerade fram men det var så lite så det blev ingen anmärkning på det.

Yes – vi klarade det! Nästa gång är det 5 mil i tävlingsklass som gäller! Frivilliga Hinknissar?

Vid målgången var Rioja helt torr, hon var inte ens svettig under sadeln och Discovera höll en vilopuls på 40 vilket var den lägsta pulsen av alla 90 hästar som startat!